

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-780- **3311**

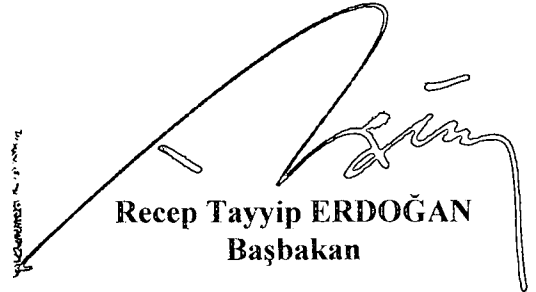
2016 / 2013

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sağlık Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 27/5/2013 tarihinde kararlaştırılan "Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

T/ 570

MADDE 41-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
S. ERGİN Adalet Bakanı	F. ŞAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	E. BAKIRKANTAR Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı	C. YILMAZ A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı
N. AVCI Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	M. MEKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	H. YAZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
M. GÜLER İçişleri Bakanı	C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	M. ŞİŞEK Maliye Bakanı
N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
B. YILDIRIM Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No.

101-780
847

**SAĞLIK BAKANLIĞI VE BAĞLI KURULUŞLARININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ
HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME İLE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, denetim için gerekli olan bilgi, belge, defter ve kayıtları vermek, ayniyatı göstermek ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır.”

MADDE 2- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 32 nci maddesinin beşinci fıkrasının ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve altıncı fıkrasının dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Genel sekreter, başkan ve hastane yöneticisinin sözleşmeleri Kurum Başkanının teklifi üzerine Bakan tarafından yapılır. Başhekim, başhekim yardımcısı, müdür, müdür yardımcısı, uzman personel ve büro görevlilerinin sözleşmeleri Kurum Başkanı tarafından yapılır. Bakan ve Kurum Başkanı bu yetkilerini kısmen veya tamamen alt kademelere devredebilir.”

“Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanlardan sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin sözleşmeli olarak çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.”

MADDE 3- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Sözleşmeli personelin izinleri ve sosyal güvenlik açısından 5510 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına girenlerin iş sonu tazminatı hususlarında 657 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre istihdam edilen sözleşmeli personele ilişkin hükümler uygulanır. Söz konusu personel için işsizlik sigortası primi ödenmez.”

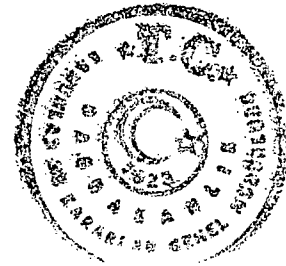
MADDE 4- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu ihtiyaç hâlinde denetim hizmetlerini yürütmek üzere merkeze bağlı gruplar oluşturabilir.”

MADDE 5- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 55 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sağlık personelinin ihtiyaç hâlinde çağrıya uyması

MADDE 55- (1) Sağlık personelinin mesai saatleri haricinde de hizmetine ihtiyaç duyulduğunda ilgili sağlık kuruluşuna ulaşabilmeleri için alınacak tedbirler ve ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 6- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 57 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “permi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, kayıt, bildirim” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Memurlar, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.

Memurların üyesi oldukları yapı, kalkınma ve tüketim kooperatifleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim ve disiplin kurulları üyelikleri görevleri, özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insanî ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır.”

MADDE 8- 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu ücret yoğun bakım, acil servis ve 112 acil sağlık hizmetlerinde tutulan söz konusu nöbetler için yüzde elli oranında artırılmıştır.”

MADDE 9- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin birinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Öğretim elemanları, üniversitede devamlı statüde görev yapar. Kamu kurum ve kuruluşlarının ve vakıflara ait olanlar da dâhil olmak üzere yükseköğretim kurumlarının kadro ve pozisyonlarında bulunmayan profesör ve doçentler, tıp ve diş hekimliği fakültelerinin ihtiyaç duyulan alanlarında teorik ve uygulamalı eğitim ve öğretim ile araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetlerin gerektirdiği işleri yapmak üzere diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına ilişkin hükümlerine tâbi tutulmaksızın sözleşmeli öğretim üyesi olarak istihdam edilebilir. Sözleşmeli öğretim üyelerine, yapacakları faaliyetin niteliğine göre devamlı statüde çalışan profesör ve doçentler için 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin on katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Özellikle arz eden faaliyetler için, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu kararıyla 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin onbeş katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Bu fıkra kapsamında sözleşmeli profesör ve doçentlere ödenecek sözleşme ücretinin yıllık toplam tutarı, üniversitenin özel bütçesinde ilgili yılda personel giderleri için öngörülen başlangıç ödeneğinin toplam tutarının yüzde 1’ini hiçbir şekilde geçemez; ancak, ilgili üniversitenin teklifi ve Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca bu oran bir katına kadar artırılabilir ve bu şekilde artırılan tutar ilgili üniversitenin döner sermaye bütçesinden karşılanır. Sözleşmeli olarak istihdam edilecek profesör ve doçent sayısı, ilgili tıp ve diş hekimliği fakültelerinde devamlı statüde çalışan öğretim üyesi sayısının yüzde 5’inden fazla olamaz. 1/3/2006 tarihinden sonra kurulan üniversiteler, bu oranlara tâbi olmaksızın beş kişiye kadar sözleşmeli öğretim üyesi istihdam edebilir. Sözleşmeler, aylık çalışma süresi seksen saati geçmemek üzere bir yıla kadar yapılabilir. Süresi iki ayı geçmeyen sözleşmeler üniversite yönetim kurulunun kararıyla

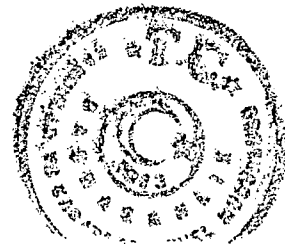
yapılır ve yapılan sözleşmelerin içeriği ve gerekçesi hakkında yedi gün içinde Yükseköğretim Kuruluna bilgi verilir. İki aydan daha uzun süreli sözleşmeler, üniversite yönetim kurulunun kararı ve Yükseköğretim Kurulunun izniyle yapılır. Aynı hizmet için iki aydan sonra yapılacak müteakip sözleşmeler de Yükseköğretim Kurulunun iznine tâbidir. Sözleşmeli öğretim üyelerine, bu fıkra uyarınca yapılacak ödeme dışında 58 inci maddede öngörülen ek ödeme dâhil olmak üzere herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz. Bu kişiler rektör, dekan, enstitü, yüksekokul, uygulama ve araştırma merkezi müdürü, senato, yönetim kurulu ve kurul üyesi, bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı ve başhekim olamaz; bunların yardımcılıklarında bulunamaz ve benzeri idarî görev alamaz; akademik birim yöneticiliği ve rektörlük seçimlerinde oy kullanamaz. Sözleşmeli öğretim üyesi çalıştırılmasına ilişkin usul ve esaslar, bunlara yaptıkları görevlere bağlı olarak ödenecek saatlik sözleşme ücretlerinin tutarı ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir.”

“Yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanları, kanunlarda belirtilen hâller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tâbidir. Ancak tıp ve diş hekimliği fakültelerinin kadrolarında çalışan profesör ve doçentler, ilgili fakültelerin aynı kadrolardaki öğretim üyesi sayısının yüzde 5’ini geçmemek, bir yılı geçmeyen kurumsal sözleşme yapılmak ve geliri üniversite döner sermayesi hesabına kaydedilmek şartıyla, ilgili öğretim üyesinin fakültede gerçekleştirdiği iş miktarı ve çeşidi dikkate alınarak üniversite yönetim kurulu kararı ile belirli süre ile veya belirli işleri yapmak üzere özel sağlık kuruluşlarında veya vakıf üniversitesi hastanelerinde ilgilinin muvafakati ile çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırılabileceklerin hesabında küsarat dikkate alınmaz. Bu kapsamda çalışanlar birinci fıkrada sayılan idarî görevlerde bulunamaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 10- 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin (a) fıkrasının altıncı paragrafı yürürlükten kaldırılmış, aynı maddeye (g) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“h) Öğretim üyelerinin mesai saatleri dışında üniversitede sundukları sağlık hizmetlerinden dolayı 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 73 üncü maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca alınan ilave ücretler döner sermaye işletmesinin ayrı bir hesabında toplanır. Bu tutardan ayrıca hazine payı ve (b) fıkrası uyarınca kesinti yapılmaz. Bu şekilde elde edilen gelirin yüzde 50’si, mesai saatleri dışında sağlık hizmeti sunan öğretim üyesine, mesai içinde gerçekleştirilen iş miktarı ve çeşidi dikkate alınarak belirlenen toplam performansı aşmamak kaydıyla, ek ödeme matrahının yüzde 800’ünü geçmemek üzere her ay ayrıca ödenir. Mesai saatleri dışında ilave ücret alınmayacak sağlık hizmetlerini veren öğretim üyeleri için de yüzde 800 oranı uygulanır. Ancak bu fıkra kapsamında öğretim üyelerine yapılacak ek ödeme ile (c) ve (f) fıkraları uyarınca yapılacak ek ödeme toplamı ek ödeme matrahının yüzde 1600’ünü geçemez. Bu fıkra uyarınca dağıtılan gelirlerden kalan tutarlar (b) fıkrasında belirtilen işler ile (c) fıkrasının ikinci paragrafı uyarınca fiilen mesai dışında çalışan diğer personele yapılacak ek ödemede kullanılır.

1) Öğretim üyelerinin 36 ncı maddenin altıncı fıkrası uyarınca çalışmalarını karşılığı elde edilen gelirler döner sermaye işletmesinin ayrı bir hesabında toplanır. Bu tutardan (b) fıkrası uyarınca kesinti yapılmaz. Bu gelirin yüzde 50’si, herhangi bir limite bağlı olmaksızın hizmeti sunan öğretim üyesine ödenir ve kalan tutar (b) fıkrasında belirtilen işler için kullanılır.”

MADDE 11- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 64- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yükseköğretim kurumlarında yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunmakta olan öğretim üyeleri, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirir; bu süre içerisinde sona erdirmeyen öğretim üyelerinin üniversiteyle ilişkileri kesilir.”

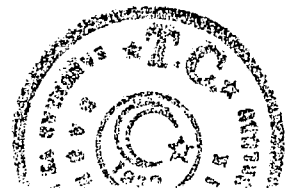
MADDE 12- 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 27 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Meslekî faaliyet ve serbest meslek icrası yasağı

EK MADDE 27- Bu Kanun kapsamına girenler, kanunlarda belirtilen istisnalar dışında meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.”

MADDE 13- 17/11/1983 tarihli ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gülhane Askeri Tıp Akademisindeki kadrolu asker ve sivil öğretim elemanları 926 sayılı Kanunun ek 27 nci maddesi hükmüne tâbidir. Kamu kurum ve kuruluşlarının ve vakıflara ait olanlar da dâhil olmak üzere yükseköğretim kurumlarının kadro ve pozisyonlarında bulunmayan profesör ve doçentler, ihtiyaç duyulan alanlarda teorik ve uygulamalı eğitim ve öğretim ile araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetlerin gerektirdiği işleri yapmak üzere diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına ilişkin hükümlerine tâbi tutulmaksızın Gülhane Askeri Tıp Akademisinde sözleşmeli öğretim üyesi olarak çalıştırılabilir. Sözleşmeli öğretim üyelerine, yapacakları faaliyetin niteliğine göre devamlı statüde çalışan profesör ve doçentler için 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin on katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Özellik arz eden faaliyetler için, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Genelkurmay Başkanlığının kararıyla 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretlerinin onbeş katına kadar saatlik sözleşme ücreti ödenebilir. Bu fıkra kapsamında sözleşmeli profesör ve doçentlere ödenecek sözleşme ücretinin yıllık toplam tutarı, Gülhane Askeri Tıp Fakültesinde görevli öğretim üyelerine bir önceki yılda personel gideri olarak ödenen toplam tutarın yüzde birini hiçbir şekilde geçemez; ancak, Millî Savunma Bakanlığının teklifi üzerine Maliye Bakanlığınca bu oran bir katına kadar artırılabilir ve bu şekilde artırılan tutar Gülhane Askeri Tıp Akademisi döner sermaye bütçesinden karşılanır. Gülhane Askeri Tıp Akademisinde istihdam edilecek sözleşmeli öğretim üyesi sayısı, devamlı statüde çalışan öğretim üyesi sayısının yüzde beşinden fazla olamaz. Sözleşmeler, aylık çalışma süresi seksen saati geçmemek üzere bir yıla kadar yapılabilir. Sözleşmeler, Gülhane Askeri Tıp Akademisi Akademi Kurulunun teklifi ve Genelkurmay Başkanlığının onayı ile yapılır. Sözleşmeli öğretim üyelerine, bu fıkra uyarınca yapılacak ödeme dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz. Bu kişiler dekan; enstitü, yüksekokul, uygulama ve araştırma merkezi müdürü; yönetim kurulu ve kurul üyesi; bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı ve başhekim olamaz, bunların yardımcılıklarında bulunamaz ve benzeri idarî görev alamaz. Sözleşmeli öğretim üyesi çalıştırılmasına ilişkin usûl ve esaslar, bunlara yaptıkları görevlere bağlı olarak

ödenecek saatlik sözleşme ücretlerinin tutarı ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığı, Millî Savunma Bakanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 14- 2955 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, Gülhane Askeri Tıp Akademisinde yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak, 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yaralananlar, yükümlü erbaş ve erler ile askerî öğrencilere yönelik olanlar dışında hasta muayenesi ve tedavisi faaliyetleri kapsamında çalışmamak kaydıyla, Genelkurmay Başkanlığının izniyle mesai saatleri dışında meslekî faaliyette bulunmakta olan öğretim üyeleri, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirir; bu süre içerisinde faaliyetlerini sona erdirmeyen öğretim üyelerinin Gülhane Askeri Tıp Akademisi ile ilişkileri kesilir.”

MADDE 15- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “ameliyat” ibaresi “ameliyat ile sünneti” şeklinde değiştirilmiş, aynı cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, aynı fıkranın son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ancak, olağanüstü ve istisnâî hâllerde Sağlık Bakanlığınca düzenlenecek eğitimi alan kimseler tarafından hekim gözetiminde sünnet ameliyesi yapılmasına Bakanlıkça izin verilebilir.”

“Türk Silahlı Kuvvetlerinin muharip unsurlarından ve Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekat Dairesi Başkanlığının merkez ve taşra teşkilatı personelinden, görevlendirilen ve ilgili eğitimi başarıyla tamamlayanlar, görev yaptıkları süre ve görevle sınırlı olmak üzere, hastane öncesi acil tıbbî müdahaleleri yapmaya yetkilidir. Söz konusu personelin yetki ve sorumlulukları ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar, İçişleri Bakanlığı, Millî Savunma Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığınca müştereken hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 16- 1219 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinin (a) bendinden önce gelen bölümü ile üçüncü fıkrasının dördüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tabipler, diş tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar; 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi, 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 27 nci maddesi, 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin altıncı fıkrası ile 17/11/1983 tarihli ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesi saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki sağlık kurum ve kuruluşlarında mesleklerini icra edebilir:”

“Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan ve yöneticilik görevi bulunmayan tabipler ile aile hekimleri, kurum ve kuruluşlarındaki çalışma saatleri dışında aylık otuz saati geçmemek üzere işyeri hekimliği yapabilir.”

MADDE 17- 1219 sayılı Kanununun 58 inci, 59 uncu, 60 ıncı, 61 inci ve 62 nci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 18- 1219 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 10- Bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla mülga 58 inci ve 59 uncu maddeler uyarınca sünnetçilik etme yetkisi bulunanlar 31/12/2015 tarihine kadar sünnetçilik etmeye devam edebilir.”

MADDE 19- 2/3/1927 tarihli ve 984 sayılı Ecza Ticarethaneleriyle Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevî Maddelerin Satıldığı Dükkânlara Mahsus Kanunun 11 inci maddesinin birinci cümlesinde yer alan “eczanelere” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve ilaç üreticilerine” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 20- 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı İспенçiyari ve Tıbbî Müstahzarlar Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 18- 10 uncu maddede yazılı tahlil neticesinde, müstahzarların terkiibinde bulunan maddelerin saf olmadığı veya ruhsat almak için verilmiş olan formüle uymadığı veya müstahzarın tedavi vasıflarını azaltacak veya kaybedecek surette imal edilmiş olduğu anlaşılırsa, fiil suç oluşturmadığı takdirde, ruhsat sahibi ile müstahzarların bu şekilde imal edildiğini bilerek satan, satışa arz eden veya sattıranlara yüzbin Türk Lirasından beşyüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Müstahzarların bu Kanuna aykırı şekilde tanıtım ve satışını yapanlar ile bunları onaylı endikasyonu dışında pazarlayan ve bu şekilde reçete oluşumunu teşvik edenlere, ürünün son bir yıllık satış tutarının beş katına kadar idarî para cezası verilir. Ancak bu ceza yüzbin Türk Lirasından aşağı olamaz.

Tanıtım veya satışların internet üzerinden yapılması hâlinde, Bakanlık tarafından derhal erişimin engellenmesine karar verilir ve bu karar uygulanmak üzere Bilgi Teknolojileri Kurumuna bildirilir.

Yetkili merciden izin almaksızın veya verilen izne aykırı olarak sağlık beyanı ile ürün tanıtım ve satışını yapanlar hakkında yirmibin Türk Lirasından üçyüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Fiillerin tekrarı hâlinde verilecek idarî para cezası, daha önce verilen cezanın iki katı olarak uygulanır.”

MADDE 21- 1262 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsatsız olarak müstahzar imal edenler veya bu şekilde imal edilen müstahzarları bilerek satan, satışa arz eden veya sattıranlar, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu müstahzarlar kendilerine atfedilen tedavi vasıflarını haiz olmadığı veya bu vasıfları azaltacak veya kaybedecek şekilde veya saf olmayan maddelerden imal edildiği anlaşıldığı takdirde ceza üçte bir oranında artırılır. Müstahzar olmamakla beraber hastalıkları teşhis ve tedavi ettiği beyanı ile herhangi bir ürünün satışını, pazarlamasını veya reklamını yapanlar bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ayrıca bunların tanıtım veya satışların internet üzerinden yapılması hâlinde 18 inci maddenin üçüncü fıkrası uygulanır.”

MADDE 22- 1262 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 1- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce beşerî ilaçların fiyatlandırılmasına dair Bakanlar Kurulu Kararı ve değişiklikleri gereğince, referans fiyat uygulamasına bağlı fiyat değişikliklerinin öngörülen süre içerisinde bildirilmemesinden

kaynaklanan haksız kazanç nedeniyle Sağlık Bakanlığınca tespiti yapılarak ruhsat sahiplerinden tahsil edilmiş tutarların Sosyal Güvenlik Kurumuna aktarılmış tutardan sonra kalan kısmı, kanunî faize ve bakiye alacaklara ilişkin haklar saklı kalmak üzere genel bütçeye gelir kaydedilir. Ruhsat sahipleri tarafından fiyat değişikliklerinin bildirilmesi gereken tarihi müteakip Sağlık Bakanlığının beşeri ilaçların fiyatlandırılmasına dair Bakanlar Kurulu Kararı ve değişiklikleri çerçevesinde yapılan ilk fiyat belirlemesinin yürürlüğe girdiği tarih ile Sağlık Bakanlığınca tahsilatın yapıldığı tarih arasında kalan toplam sürenin tahsilat tarihinden geriye doğru hesaplanacak yarısı kadar bir süre esas alınarak ve ilgili tarihlerde geçerli olan kanunî faiz oranı uygulanarak, ruhsat sahipleri tarafından yatırılan toplam tutar üzerinden Sağlık Bakanlığınca ile Maliye Bakanlığınca müştereken hesaplanacak kanunî faiz tutarı da ruhsat sahiplerinden Sağlık Bakanlığınca tahsil olunur.”

MADDE 23- 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanununun 35 inci ve 45 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 24- 18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “çarpımı sonucu” ibaresi “toplamı sonucu” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 6197 sayılı Kanunun 24 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Eczaneler ihalelere giremez. İlaçların alındığı ecza deposuna iadesi, eczaneler arasındaki takası, miadı geçmiş ya da bozulmuş olanlarının imhası işlemlerinde ilaç takip sistemine bildirim yapılması zorunludur.”

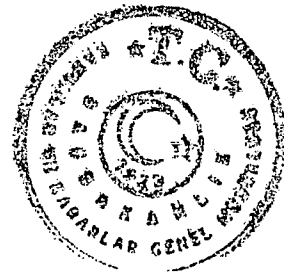
MADDE 26- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığınca Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “döner sermaye gelirlerinden” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumunun sağlık ve yardımcı sağlık hizmetleri ile teknik hizmetler sınıfı kadrolarına atanmış olup, Kurumun analiz ve kontrol laboratuvarlarında fiilen görev yapan personele döner sermaye gelirlerinden dördüncü fıkra uyarınca Bakanlık döner sermaye hesabına aktarılan tutardan birinci fıkrada belirtilen esaslar çerçevesinde” ibaresi eklenmiş ve aynı fıkrada yer alan “karşılık olarak” ibaresinden sonra gelmek üzere “profesör, doçent ve eğitim görevlilerine bu fıkradaki oranların yüzde 50’sini,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 27- 4/1/1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 57 nci maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Silahlı kuvvetlerin sağlık teşkillerindeki sağlık hizmetleri, harekât ihtiyaçları hariç ulusal sağlık mevzuatında yer alan hizmet standartlarına göre yürütülür.”

MADDE 28- 29/5/1979 tarihli ve 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması, Aşılması ve Nakli Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Organ ve doku alınması, taşınması, saklanması, aşılması ve nakli ile yurtdışından temin edilmesi, Sağlık Bakanlığınca yetkilendirilmiş gerekli uzman personel ve donanımına sahip kurumlarca yapılır.”

MADDE 29- 2238 sayılı Kanunun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- Bu Kanunun uygulanması ile ilgili olarak tıbbî ölümün gerçekleştiğine, biri nörolog veya nöroşirürjiyen, biri de anesteziyoloji ve reanimasyon veya yoğun bakım uzmanından oluşan iki hekim tarafından kanıta dayalı tıp kurallarına uygun olarak oy birliği ile karar verilir.”

MADDE 30- 2238 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “veya beyan” ibaresi “ibraz edilmedikçe”, beşinci fıkrasında yer alan “ve adli kovuşturma ile ilgisi olmayan” ibaresi “ölü muayenesi veya otopsi işlemi tamamlanmış” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Tıp eğitimi için gerekli olan kadavranın yurtdışından yeteri kadar temin edilememesi hâlinde yurtdışından kadavra veya kadavra parçası temin edilebilir. Kadavra veya kadavra parçası temini ile yurtdışından kadavra temin edecek kişi veya kuruluşların yetkilendirilmesine dair usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 31- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinde mesai sonrası hizmetler için 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 73 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına göre ilave ücret alınmaz.

2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin (c) fıkrasının (1) numaralı bendinde sayılan ve ilgili fakültenin temel tıp bilimlerinde görev yapan öğretim üyesi, öğretim görevlisi ve araştırma görevlisi ile birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinde fiilen görev yapan personele, üniversite personeli için 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesinde öngörülen ek ödeme matrahı ve tavan ek ödeme oranları, Bakanlık ve bağlı kuruluşları personeli için ise 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde öngörülen ek ödeme matrahı ve tavan ek ödeme oranları esas alınarak Bakanlığın tâbi olduğu ek ödeme mevzuatı doğrultusunda ek ödeme yapılır. Üniversite rektörü, rektör yardımcıları, genel sekreteri, ilgili birimin dekanı ve dekan yardımcısına, 2547 Kanunun 58 inci maddesi gereğince yönetici payı olarak yapılacak ek ödeme birlikte kullanımdaki sağlık tesisinin döner sermaye hesabından yapılır.”

MADDE 32- 3359 sayılı Kanunun ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinden önce gelen bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Herhangi bir tedavi yöntemi veya araçlarının veyahut ruhsat veya izin alınmış olsa dahi ilaç ve terkiplerinin, tıbbî ve biyolojik ürünler, bitkisel ürünler, kozmetik ürünler ve hammaddeleri ile tıbbî cihazların bilimsel araştırma amacıyla insanlar üzerinde kullanılabilmesi için Sağlık Bakanlığı veya bağlı kuruluşlarından izin alınmasının yanında;”

“Bu merkezler ve hastanelerde yapılan klinik araştırmalara, gereğinde bu merkezlerin ve hastanelerin koordinatörlüğünde veya idarî sorumluluğunda olmak kaydıyla, belirtilen nitelikleri haiz diğer sağlık kurum ve kuruluşları da dâhil edilebilir.”

MADDE 33- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 11- Sağlık hizmeti sunumu ile ilgili tüm iş ve işlemler Sağlık Bakanlığınca denetlenir.

Ruhsatsız olarak sağlık hizmeti sunan veya yetkisiz kişilerce sağlık hizmeti verdirenler, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüzbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Özel izne tâbi hizmet birimlerini Sağlık Bakanlığından izin almaksızın açan veya buralarda verilecek hizmetleri sunan sağlık kurum ve kuruluşları, bir önceki aya ait brüt hizmet gelirinin yarısına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.

Bakanlıkça belirlenen kayıtları uygun şekilde tutmayan veya bildirim zorunluluğunu yerine getirmeyen sağlık kurum ve kuruluşları iki defa uyarılır. Uyarıya uymayanlara bir önceki aya ait brüt hizmet gelirinin yüzde biri kadar idarî para cezası verilir.

Sağlık Bakanlığınca belirlenen acil hastaya müdahale esaslarına; personel, tıbbî cihaz ve donanım, bina ve hizmet birimleri, malzeme ile ilaç standartlarına uyulmaması hâllerinde bir önceki aya ait brüt hizmet gelirinin yüzde beşine kadar idarî para cezası uygulanır.

İnsan sağlığının, ticarî unsur hâline dönüştürülmesinin engellenmesi ve kamu yararının korunması amacıyla Sağlık Bakanlığınca belirlenen bilgilendirme ve tanıtım faaliyetlerinin usûl ve esaslarına aykırı hareket eden sağlık kurum ve kuruluşlarına ve yayıncı kuruluşlara bir önceki aya ait brüt hizmet gelirinin yüzde beşine kadar idarî para cezası uygulanır.

Bu maddedeki idarî para cezasını gerektiren fiillerin bir yıl içerisinde tekrarı hâlinde idarî para cezaları bir kat arttırılarak uygulanır; üçüncü defa işlenmesinde ise sağlık kurum ve kuruluşunun ilgili bölümünün veya tamamının faaliyeti üç aya kadar durdurulur.

Bu madde belirtilen idarî para cezalarını vermeye valiler, faaliyet durdurma cezasını vermeye Sağlık Bakanlığı yetkilidir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca düzenlenir.

EK MADDE 12- Özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel, görevleri sırasında işledikleri veya görevleri nedeniyle kendilerine karşı işlenen kasten öldürme, kasten yaralama, tehdit ve hakaret suçlardan dolayı 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılır.”

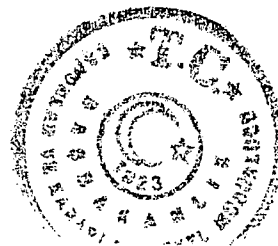
MADDE 34- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ek 9 uncu maddeye göre birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinin döner sermayesinden, üniversite rektörü, rektör yardımcısı, genel sekreteri, ilgili birimin dekanı, dekan yardımcısı ve öğretim elemanlarına yapılmış ek ödemeler için borç çıkarılmaz.

GEÇİCİ MADDE 9- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce en az iki yıl yurt dışında meslekî faaliyette bulunmuş olan tabiplerden ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Türkiye’ye dönenler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yurt dışında eğitimlerini tamamlayan tabipler ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar devlet hizmeti yükümlüğünden muaf tutulur.”

MADDE 35- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun;

a) 28 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “kit karşılığı cihaz,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilaç, tıbbî cihaz,” ibaresi eklenmiş,

b) Geçici 19 uncu maddesinde yer alan “2008-2015 yılları arasında” ibaresi “2023 yılına kadar” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddede yer alan “yedi yıla kadar” ibaresinden sonra gelmek üzere “, gemi hastane kiralanmasında ise onbeş yıla kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 36- 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 3 üncü maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “tetkik ve sarf malzemesi giderleri” ibareleri yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Aile hekimlerince talep edilen tetkik ve sarf malzemelerinin giderleri halk sağlığı müdürlükleri tarafından hak sahiplerine ayrıca ödenir.”

MADDE 37- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinin (3) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Kasten yaralama (madde 86, fıkra 3) ve neticesi sebebiyle ağırlaşmış kasten yaralama (madde 87),”

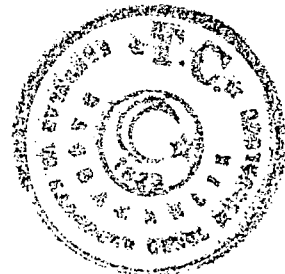
MADDE 38- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 27 nci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu esaslara uygunluk bakımından belediye ve il özel idarelerinin sorumluluğunda bulunan içme sularının Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafından yapılacak veya yaptırılacak her türlü tetkik ve tahlil bedelleri ilgili belediye ve il özel idaresince karşılanır. Belediyelerce ödenecek tetkik ve tahlil bedelleri, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına belediyelerce tahakkuk ettirilecek su kullanım bedellerinden mahsup edilir.”

MADDE 39- 5996 sayılı Kanunun 42 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) 27 nci madde uyarınca Sağlık Bakanlığının denetim alanındaki sular bakımından bu Kanunda belirtilen idarî yaptırımları uygulamaya halk sağlığı müdürü yetkilidir. Bu sularla ilgili iş ve işlemler Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca yapılır.”

MADDE 40- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

GENEL GEREKÇE

11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye karşı açılan iptal davasında Anayasa Mahkemesince, Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi veren 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında bulunmadığı gerekçesiyle mezkûr Kanun Hükmünde Kararnamenin bazı hükümlerinin yetki yönünden iptaline karar verilmiştir. Gerek iptal edilen hükümlerinin yeniden düzenlenmesi ve gerekse uygulamada görülen ihtiyaçların karşılanması amacıyla 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede de değişiklik ve düzenlemeler yapılmaktadır.

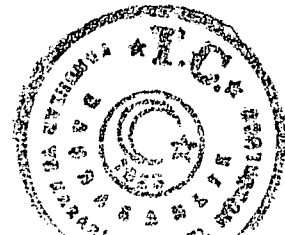
Sağlık hizmetlerinin hakkaniyete, halkın ihtiyaç ve beklentilerine uygun, verimli, kaliteli ve etkili şekilde sunulması amacıyla, kamu sağlık hizmetlerinde tam süreli çalışma esasına geçişi teminen yürürlüğe konulan ve kamuoyunda Tamgün Kanunu olarak anılan 5947 sayılı Kanunla, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesi ile 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanununun 12 nci maddesi değiştirilmiş ve kamu sağlık hizmetlerinde ikili çalışmaya (hem kamuda hem de özel çalışmaya) izin veren 2368 sayılı Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu kanunî düzenlemelere karşı açılan iptal davasında Anayasa Mahkemesi'nce kısmî iptal kararı verilmiştir. Anayasa Mahkemesi 2547 sayılı Kanununun 36 ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesini, "yasakoyucu, yükseköğretimin Anayasa'da belirtilen ilkeler doğrultusunda geliştirilmesi, bu bağlamda sağlık sorunlarının çözüme kavuşturulması için öğretim elemanlarının unvan ve statülerine uygun bazı sınırlamalar getirerek çalışma koşullarını belirleyebilir. Ancak getirilen bu sınırlamalar, üniversitelerdeki bilim özgürlüğü ve bilimsel özerkliğin gereği olan her türlü bilimsel faaliyeti engelleyici nitelikte olamaz. İptali istenen düzenleme ile üniversitelerin bilim verilerini yaymak, ulusal alanda gelişime ve kalkınmaya destek olmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek gibi görevlerini yerine getirmesinin engellendiği, ayrıca, üniversitelerde görev yapan öğretim görevlileri, okutmanlar, öğretim yardımcıları ile akademik olarak belirli bir yetkinliğe sahip öğretim üyeleri arasında herhangi bir ayırım yapılmaksızın mesai sonrası ücretsiz de olsa resmi veya özel herhangi bir iş yapmalarının yasaklandığı anlaşılmaktadır. Bu durumun Anayasa'nın 130. maddesi ile bağdaşmadığı açıktır." gerekçeleriyle iptal etmiştir.

Buna göre Anayasa Mahkemesi, hekimlerin çalışmalarına bazı sınırlandırmalar getirilerek çalışma koşullarının yeniden belirlenebileceğini ve öğretim elemanlarının unvan ve statülerine uygun bazı sınırlamalarla çalışma koşullarının tanzim edilebileceğini ilkesel olarak kabul etmiştir. Bunun yanında da, bilim özgürlüğünün ve bilimsel özerkliğin zedelenememesi, üniversitelerin gelişime ve kalkınmaya destek olmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek gibi görevlerini yerine getirmesinin engellenememesi, ayrıca akademik olarak belirli bir yetkinliğe sahip öğretim üyeleri arasında herhangi bir ayırım yapılmaksızın mesai sonrası ücretsiz de olsa resmî veya özel herhangi bir iş yapmalarının yasaklanmaması gerektiğine işaret etmiştir.

Mezkûr Anayasa Mahkemesi kararı sebebiyle ortaya çıkan kanunî boşlukların giderilmesi ve uygulamada tereddütlere mahal verilmemesi bakımından yeniden kanunî düzenleme yapma yoluna gidilmiştir. Bu kapsamda yürürlüğe konulan 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile;

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbi olarak çalışan memurların, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamayacakları; gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya vakıf üniversitelerine ait herhangi bir işyerinde aylık, ücret veya herhangi bir aynî ya da nakdî ödeme karşılığında çalışamayacakları öngörülmüştür.

- Yükseköğretim kurumlarında çalışanlar bakımından ise, öğretim görevlileri, okutmanlar ve öğretim yardımcılarının kanunlarda belirtilen hâller dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde çalışamayacakları; öğretim üyelerinin ise döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak ve yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak kaydıyla yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde çalışabilecekleri yolunda düzenleme yapılmıştır.

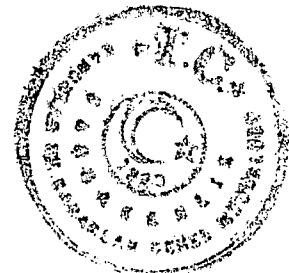
Ancak, mezkûr Kanun Hükmünde Kararnameye karşı açılan iptal davasında Anayasa Mahkemesince, Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi veren 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında tamgünle ilgili düzenleme yapma yetkisi bulunmadığı gerekçesiyle, iptal davasına konu düzenlemelerin yetki yönünden iptaline karar verilmiştir. Ayrıca Anayasa Mahkemesi, hukukî boşluk doğmaması ve yeniden kanunla düzenleme yapılabilmesi için iptal kararının yayımından itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girmesini kararlaştırmıştır. Bu karar 1/1/2013 tarihli Resmi Gazetede yayımlanmış olmakla 1/7/2013 tarihine kadar bu konuda (hukukî boşluk doğmaması için) kanunî düzenleme yapılması gerekmektedir.

Bu çerçevede Tasarı ile, Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarının gerekçeleri de gözetilerek 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen birinci fıkrasının son cümlesi ile ikinci fıkrası yeniden düzenlenmekte ve memurların, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamayacakları, gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamayacakları belirtilmektedir. Üniversiteler yönünden Anayasa Mahkemesince yetki yönünden iptal edilen hüküm yeniden düzenlenerek yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanları 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tâbi kılınmakta, üniversitelerde sözleşmeli öğretim üyesi çalıştırılması öngörülmekte ve öğretim üyelerinin belli şartlarda ve sınırlı olarak üniversite dışında hizmet verebilmesine imkân tanınmaktadır.

Öğretim üyelerine mesai saatleri dışında üniversitede sundukları sağlık hizmetleri sebebiyle ödenecek ek ödeme oranları artırılmakta ve bu ödemenin kuralları belirlenmektedir. Ayrıca üniversite dışındaki hizmetlerinden elde edilen gelirlerin de % 50'sinin limite bağlı olmaksızın öğretim üyelerine ödenmesi öngörülmektedir.

Diğer taraftan, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla Sağlık Bakanlığınca gerekli tedbirler alınmakla birlikte caydırıcılığı sağlamak ve özel sağlık kuruluşlarını da aynı kapsamda değerlendirmek üzere bazı kanuni düzenlemeler yapılmaktadır. Sağlık Çalışanlarına Yönelik Artan Şiddet Olaylarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu (19.06.2012 tarihinde çalışmalarına başlamıştır) da bu konuda önerilerde bulunmuştur. Bu çerçevede getirilen düzenlemelerle, kamu görevlilerine karşı işlenen kasten yaralama suçları da tutuklama nedeni sayılan suçlar arasına alınmakta ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel de, görevleri sırasında işledikleri veya görevleri nedeniyle kendilerine karşı işlenen kasten öldürme, kasten yaralama, tehdit ve hakaret suçlardan dolayı 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılmaktadır.

Tasarı ile ayrıca, sağlık hizmetlerinin daha etkili ve verimli yürütülebilmesi için ihtiyaç duyulan bazı muhtelif düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi, Anayasa Mahkemesinin iptali sebebiyle yeniden düzenlenmekte ve denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişilerin, denetim için gerekli olan bilgi, belge, defter ve kayıtları vermek, ayniyatı göstermek ve incelenmesine yardımcı olmak zorunda oldukları belirtilmektedir.

MADDE 2- Madde ile Kamu Hastaneleri Birliklerinde sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin sözleşmelerinin kimler tarafından yapılacağı yeniden belirlenmiştir.

Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanlardan Kamu Hastaneleri Birliklerinde sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin sözleşmeli olarak çalıştıkları sürelerin, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılacağı düzenlenmektedir.

MADDE 3- Madde ile Kamu Hastaneleri Birliklerinde sözleşmeli statüde istihdam edilen personelin iş sonu tazminatının açıktan sözleşme imzalayanlara verileceği tasrih edilmektedir.

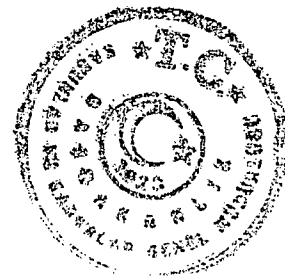
MADDE 4- Madde ile Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumunun ihtiyaç hâlinde denetim hizmetlerini yürütmek üzere merkeze bağlı gruplar oluşturabilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 5- Madde ile Sağlık personelinin mesai saatleri haricinde de hizmetine ihtiyaç duyulduğunda ilgili sağlık kuruluşuna ulaşabilmeleri için bu personelin uyacağı kuralların ve bu hususta alınacak tedbirlerin Bakanlıkça belirlenmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 6- Madde ile Bakanlığa yapılacak kayıt ve bildirimlerden de ücret alınması öngörülmektedir.

MADDE 7- Madde ile 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen birinci fıkrasının son cümlesi ile ikinci fıkrası yeniden düzenlenmekte ve memurların, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamayacakları, gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamayacakları belirtilmekte bu yasakların istisnaları düzenlenmektedir.

MADDE 8- Madde ile Sağlık çalışanlarına ödenen nöbet ücretlerinin yoğun bakım, acil servis ve 112 acil sağlık hizmetlerinde tutulan nöbetler için yüzde elli oranında artırılmış ödenmesi öngörülmektedir.

MADDE 9- Madde ile 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin Anayasa Mahkemesince yetki yönünden iptal edilen hükmü yeniden düzenlenerek yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanları, genel olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tâbi kılınmakta, istisnâî olarak üniversitelerde belli şartlarda ve sınırlı olarak sözleşmeli öğretim üyesi çalıştırılması öngörülmekte ve sınırlı olarak öğretim üyelerinin üniversite dışında hizmet verebilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 10- Madde ile öğretim üyelerine mesai saatleri dışında ilave ücret alınmak suretiyle üniversitede sundukları sağlık hizmetlerine karşılık ödenecek ek ödemenin oranları ve kuralları belirlenmektedir. Dağıtılan gelirlere kalan tutarların harcanabileceği işler sayılarak fiilen mesai dışında çalışan diğer personele de yapılacak ek ödemede kullanılabileceği düzenlenmektedir. Ayrıca üniversite dışındaki hizmetlerinden elde edilen gelirlerin de yüzde 50'sinin limite bağlı olmaksızın öğretim üyelerine ödenmesi öngörülmektedir.

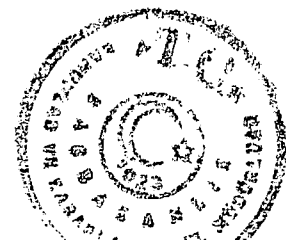
MADDE 11- Madde ile yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunmakta olan öğretim üyelerinin yeni düzenlemeye intibakı sağlanmakta ve maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirmeyen öğretim üyelerinin üniversite ile ilişkilerinin kesileceği öngörülmektedir.

MADDE 12- Madde ile 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun Anayasa Mahkemesince iptal edilen ek 27 nci maddesi yeniden düzenlenmekte ve Kanun kapsamına girenlerin meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamayacakları; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamayacakları belirtilmektedir.

MADDE 13- Madde ile 17/11/1983 tarihli ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen altıncı fıkrası yeniden düzenlenmekte ve Akademideki kadrolu asker ve sivil öğretim elemanları da meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunma yasakları bakımından 926 sayılı Kanunun ek 27 nci maddesi hükmüne tâbi kılınmaktadır. Ancak üniversitelerde olduğu gibi, Gülhane Askeri Tıp Akademisinde de sözleşmeli profesör ve doçent çalıştırılabilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 14- Madde ile Gülhane Askeri Tıp Akademisinde yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak kaydıyla Genelkurmay Başkanlığının izniyle mesai saatleri dışında meslekî faaliyette bulunmakta olan öğretim üyelerinin yeni düzenlemeye intibakı sağlanmakta ve maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içerisinde bu faaliyetlerini sona erdirmeyen öğretim üyelerinin GATA ile ilişkilerinin kesileceği öngörülmektedir.

MADDE 15- Madde ile sünnet ameliyesinin yalnızca tabiplerce yapılabileceği düzenlenmekte, ancak olağanüstü ve istisnâî hallerde Sağlık Bakanlığınca düzenlenecek eğitimi alan kimseler tarafından hekim gözetiminde sünnet ameliyesi yapılmasına imkân tanınmaktadır.

Ayrıca meslek mensubu olmayan bazı askerî ve emniyet personeline belirli hâl ve şartlarda görev yaptıkları süre ve görevle sınırlı olmak üzere, yönetmelikle belirlenecek hastane öncesi acil tıbbî müdahaleleri yapma yetkisi verilmektedir.

MADDE 16- Madde ile 1219 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki Anayasa Mahkemesince iptal edilen ibareler fıkraya yeniden eklenmektedir.

Ayrıca, kamuda tam gün çalışmanın bir istisnası olarak, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan ve yöneticilik görevi bulunmayan tabipler ile aile hekimlerinin, kurum ve kuruluşlarındaki çalışma saatleri dışında aylık 30 saatten fazla olmamak şartıyla işyeri hekimliği yapabilmelerine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 17- Madde ile sünnet ameliyesinin yalnızca tabiplerce yapılabileceği öngörüldüğünden, diğer kimselere sünnet yapabilme yetkisi veren hükümler yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 18- Madde ile 1219 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılan 58 inci ve 59 uncu maddeleri uyarınca sünnetçilik etme yetkisi bulunanlara, 31/12/2015 tarihine kadar sünnetçilik etme hakkı tanınmaktadır.

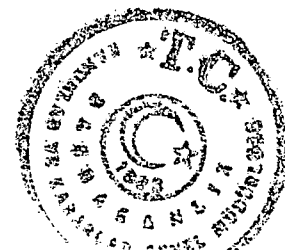
MADDE 19- Madde ile ecza ticarethanelerinden ilaç üreticilerine de toptan satış yapabileceği belirtilmektedir.

MADDE 20- Madde ile ilaçları onaylı endikasyonu dışında pazarlayan ve bu şekilde reçete oluşumunu teşvik edenler ile ilaçların kanuna aykırı tanıtım ve satışını yapanlara idarî yaptırım öngörülmektedir. Müstahzarların terkiibinde bulunan maddelerin saf olmadığı veya ruhsat almak için verilmiş olan formüle uymadığı veya müstahzarın tedavi vasıflarını azaltacak veya kaybedecek surette imal edilmiş olduğu anlaşılmalara verilecek idarî para cezaları da artırılmaktadır.

MADDE 21- Madde ile ruhsatsız olarak müstahzar imal edenler veya bu şekilde imal edilen müstahzarları bilerek satışa arz eden, satan veya sattıranlara hapis cezası öngörülmekte ve bu müstahzarların tedavi vasıflarını haiz olmadığı veya bu vasıfları azaltacak veya kaybedecek şekilde veya saf olmayan maddelerden imal edildiği anlaşıldığı takdirde ceza artırımı düzenlenmektedir.

MADDE 22- Madde ile Beşeri İlaçların Fiyatlandırılması Hakkında Karar gereğince, bazı ilaç firmaları tarafından, referans fiyat uygulamasına bağlı olarak fiyat değişikliklerinin öngörülen süre içerisinde bildirilmemesinden kaynaklanan kamu zararı Sağlık Bakanlığı vasıtasıyla ruhsat sahibi firmalardan tahsil edilmekte ve Merkez Saymanlık Müdürlüğü bünyesindeki emanet hesaba alınmaktadır. Şimdiye kadar tahsil edilen tutarların 3.000.000-TL'si Sosyal Güvenlik Kurumuna aktarılmış, 10.230.595,25-TL'lik kısmı emanet hesabında bekletilmektedir.

Tahsil edilen tutarlar içerisinde genel bütçeye dâhil idareler, belediyeler, KİT'ler, özel şahıslar gibi farklı kişi, kurum ve kuruluşların payı bulunması sebebiyle bu meblağın kurumlar arasında dağıtımını, faizin hesaplanması, tahsili ve takibi yapılamadığından doğrudan hazineye irat kaydedilmesi uygun olacaktır. Ayrıca faizin hesabına ve tahsiline ilişkin usûl belirlenerek tahsil görevi Sağlık Bakanlığına verilmiştir.

MADDE 23- Madde ile idarî denetim ve yaptırımlarla ilgili yeni düzenlemeye bağılı olarak 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanununda yer alan denetim ve idarî yaptırımlara ilişkin maddeler yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 24- Madde ile eczane açma iznine esas hizmet puanında adaleti ve hakkaniyeti sağlamak üzere, meslekte geçirilen toplam yıl sayısı ile eczacının hizmet puanı çarpımı sonucu tespit edilen yerleştirme puanı hesaplanmasındaki çarpma işlemi toplama işlemi şeklinde değiştirilmektedir.

MADDE 25- Madde ile eczanelerin ihalelere girmeyeceğı ve ilaçların iade, takas ve imha durumlarının İlaç Takip Sistemine bildirileceğı belirtilmektedir.

MADDE 26- Madde ile nöbet hizmetleri hariç olmak üzere mesai saatleri dışında çalışan profesör, doçent ve eğitim görevlilerine yapılacak ek ödeme oranı artırılmaktadır. Ayrıca Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumunun sağlık ve yardımcı sağlık hizmetleri ile teknik hizmetler sınıfı kadrolarına atanmış olup, Kurumun analiz ve kontrol laboratuvarlarında fiilen görev yapan personele döner sermaye gelirlerinin merkez payından ek ödeme yapılması öngörülmektedir.

MADDE 27- Madde ile Türk Silahlı Kuvvetlerinin sağlık teşkilleriindeki sağlık hizmetlerinin, harekât ihtiyaçları hariç ulusal sağlık mevzuatında yer alan hizmet standartlarına göre yürütüleceğı belirtilmektedir.

MADDE 28- Madde ile organ ve doku alınması, taşınması, saklanması, aşılması ve nakli ile yurtdışından temin edilmesinin, Sağlık Bakanlığınca yetkilendirilmiş gerekli uzman personel ve donanımına sahip kurumlarca yapılacağı düzenlenmektedir.

MADDE 29- Madde ile tıbbî ölümün gerçekleştiğine hangi uzmanlık dalındaki hekimler tarafından karar verileceğı düzenlenmektedir.

MADDE 30- Madde ile kornea gibi ceset üzerinde bir değişiklik yapmayan dokuların aksine bir vasiyet ibraz edilmediğı takdirde alınabilmesine imkân sağlanmaktadır. Ayrıca, vücudunu ölümden sonra inceleme ve araştırma faaliyetlerinde faydalanılmak üzere vasiyet edenlerle yataklı tedavi kurumlarında ölen veya bunların morglarına getirilen ve kimsenin sahip çıkmadığı cesetlerin, bilimsel araştırma için kullanılmak üzere yüksek öğretim kurumlarına verilebilmesi için Kanunda belirlenen “adli kovuşturma ile ilgisi olmama şartı”, uygulamada ortaya çıkan problemleri gidermek maksadıyla “ölü muayenesi veya otopsi işlemi tamamlanmış olanlar” şeklinde değiştirilmektedir.

Diğer taraftan, tıp eğitimi için gerekli olan kadavranın yurtiçinden yeteri kadar temin edilememesi hâlinde yurtdışından kadavra veya kadavra parçası temin edilebilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 31- Madde ile üniversitelerle birlikte kullanımdaki hastanelerin döner sermayelerinden ilgili fakültenin temel tıp bilimlerinde görev yapan öğretim üyesi, öğretim görevlisi ve araştırma görevlisi ile üniversite yöneticilerine de ek ödeme verilmesi öngörülmektedir. Birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinde mesai sonrası hizmetler için ilave ücret alınmayacağı belirtilmektedir.

MADDE 32- Madde ile klinik araştırma kapsamının genişletilmesi, açıklığa kavuşturulması ve kamu dışındaki sağlık kuruluşlarının da kamuya ait merkezlerin ve hastanelerin koordinatörlüğünde veya idarî sorumluluğunda olmak kaydıyla klinik araştırma kapsamına alınması düzenlenmektedir.

MADDE 33- Madde ile sağlık kurum ve kuruluşlarının Bakanlıkça belirlenen kurallara ve standartlara uygunluğunun denetlenmesi ve bunlara uymayanlara idarî yaptırım uygulanması öngörülmekte ve idarî yaptırım uygulamaya yetkili makamlar belirlenmektedir.

Ayrıca, özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel de görevleri sırasında işledikleri veya görevleri nedeniyle kendilerine karşı işlenen kasten öldürme, kasten yaralama, tehdit ve hakaret suçlardan dolayı 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılmaktadır.

MADDE 34- Madde ile üniversitelerle birlikte kullanımdaki hastanelerin döner sermayelerinden üniversite yöneticilerine ve öğretim elemanlarına evvelce yapılan ödemeler için borç çıkarılmaması hükme bağlanmaktadır.

En az iki yıl yurt dışında mesleki faaliyette bulunmuş olan tabiplerden ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlardan altı ay içinde Türkiye dönenler ile yurt dışında eğitimlerin tamamlayan tabipler ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanların devlet hizmeti yükümlüğünden muaf tutulması amaçlanmaktadır.

MADDE 35- Madde ile ilaç ve tıbbî cihaz alımlarının da üç yıla kadar yıllara sârif olarak yapılabilmesi öngörülmektedir.

Ayrıca, 2023 yılına kadar gemi hastane kiralamalarının onbeş yıl süre ile yapılabilmesine imkân tanınmakta ve yedi yıla kadar ihale yapılabilecek işlerin süresi de 2023 yılına kadar uzatılmaktadır.

MADDE 36- Madde ile aile hekimlerine yapılan ödeme kalemleri arasından tetkik ve sarf malzemesi giderleri çıkarılmakta ve bu ödemenin halk sağlığı müdürlükleri tarafından hak sahiplerine yapılacağı düzenlenmektedir.

MADDE 37- Madde ile sağlıkta şiddetin önlenmesine yönelik olarak kamu görevlilerine karşı işlenen kasten yaralama suçları da tutuklama nedeni sayılan suçlar arasına alınmıştır.

MADDE 38- Madde ile belediye ve il özel idarelerinin sorumluluğunda bulunan içme sularının Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafından yapılacak veya yaptırılacak her türlü tetkik ve tahlil bedellerinin ilgili belediye ve il özel idaresince karşılanacağı, bu bedellerin Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına belediyelerce tahakkuk ettirilecek su kullanım bedellerinden mahsup edilebileceği öngörülmektedir.

MADDE 39- Madde ile Sağlık Bakanlığının denetimine tâbi bulunan sular bakımından idarî yaptırımları uygulama yetki ve görevi halk sağlığı müdürüne verilmektedir.

MADDE 40- Yürürlük maddesidir.

MADDE 41- Yürütme maddesidir.

